

082. Bijbelstudie over DE DAG DES OORDEELS - YOM HADIN

יום־הדין

Deel 1: De voorselectie

De “geduchte Dag des HEREN” ofwel in het Hebreeuws יום־הדין Yom haDin [de Dag des Oordeels] staat centraal in de viering van Rosh haShana [het Joodse Nieuwjaarsfeest], maar vormt eveneens een belangrijk onderdeel van de algemene christelijke Geloofsbelijdenis, die in elke kerk van kleins af geleerd wordt.

Onkunde en misverstand

En toch bestaat er evengoed nog veel onkunde en misverstand over dit onderwerp. Zo denken velen op grond van o.a. לְבָרָם Ivrim [Hebreeën] 7:25, dat G'd de Vader, de Almachtige, tijdens het laatste Oordeel op de rechterstoel zou zitten en dat Yeshua als een soort advocaat zou fungeren voor de Zijnen. *“Daarom kan Hij ook volkomen behouden, wie door Hem tot G'd gaan, daar Hij altijd leeft om voor hen te pleiten.”* Op dit moment pleit Hij inderdaad bij Zijn Vader voor de gelovigen, maar niet op de Dag des Oordeels, want dan is het namelijk niet Zijn Vader maar Yeshua zelf, die op de rechterstoel zal zitten. Er staat immers geschreven: *“Want ook de Vader oordeelt niemand, maar heeft het gehele oordeel aan de Zoon gegeven”*. (יֹחָנָן Yochanan [Johannes] 5:22). Een ander misverstand is de opvatting, dat de levenden en de doden op één en dezelfde dag geoordeeld zouden worden, omdat er in 2 Timoteüs 4:1 geschreven staat: *“Ik betuig u nadrukkelijk voor G'd en de Mashiaח Yeshua, die levenden en doden zal oordelen...”* Ook in 1 Petrus 4:5 lezen wij: *“...maar zij zullen daarvan rekenschap moeten geven aan Hem, die gereed staat om levenden en doden te oordelen.”* - Zowel de levenden alsook de doden zullen eens voor Zijn rechterstoel moeten verschijnen, maar niet op dezelfde dag! Bij een nadere bestudering van de heilige Schriften komen wij namelijk tot de ontdekking dat de levenden *vóór* (Mt 25:31-46) en de doden *ná* (Opb 20:11-15) het duizendjarige Messiaanse Vrederijk geoordeeld zullen worden. Als er gesproken wordt over het laatste oordeel, dan moet er immers een eerder oordeel aan voorafgaan. Hier zal ik later nog nader op ingaan. Verder leeft op grond van o.a. Marcus 16:16 bij velen de verkeerde voorstelling dat er op de Dag des Oordeels een scheiding tussen de gelovigen en de ongelovigen plaats zou vinden bij wijze van beloning of veroordeling, omdat daar staat: *“Wie gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden, maar wie niet gelooft, zal veroordeeld worden.”* De Bijbel leert ons inderdaad in מַתִּיָּהוּ Matityahu [Matthéüs] 25 en חִזְיוֹן Chizayon [Openbaring] 20 dat er op de Dag des Oordeels sprake is van een scheiding tussen twee groepen, namelijk de rechtvaardigen (schapen) en de onrechtvaardigen (bokken), maar dit is geen scheiding tussen gelovigen en ongelovigen! Beide groepen, zowel de schapen alsook de bokken zijn namelijk ongelovigen, want het geloof wordt hier als oordeelscriterium helemaal niet genoemd. De scheiding tussen de gelovigen en de ongelovigen vindt inderdaad plaats, echter niet tijdens maar reeds *vóór* יום־הדין Yom haDin [de Dag des Oordeels], want volgens יֹחָנָן Yochanan [Johannes] 5:24 komen de ware gelovigen juist **helemaal niet** in het oordeel: *“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie Mijn woord hoort en Hem gelooft, die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven en komt niet in het oordeel, want hij is overgegaan uit de dood in het leven.”* In יֹחָנָן Yochanan [Johannes] 3:18 vinden wij dezelfde strekking: *“Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld; wie niet gelooft, is reeds veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de naam van de eniggeboren Zoon van G'd.”* (en deze naam is יֵשׁוּעַ Yeshua [Jesjoea] en niet de Griekse variant Ἰησους Iēsous [Jezus]). Conclusie: Op de Dag des Oordeels vindt er dus wel een scheiding plaats tussen de rechtvaardigen en de onrechtvaardigen, maar niet tussen de gelovigen en de ongelovigen omdat de gelovigen juist helemaal niet in het oordeel komen! Maar is dit niet in strijd met 1 Petrus 4:17? Daar staat immers geschreven: *“Want het is nu de tijd, dat het oordeel begint bij het huis G'ds; als het bij ons begint, wat zal het einde zijn van hen, die ongehoorzaam blijven aan het evangelie G'ds?”* - Hoe moeten we dit verstaan? Het huis G'ds, dat zijn toch de

gelovigen, of niet soms? Jawel! Maar als er elders geschreven staat dat zij niet in het oordeel komen, hoe kan het oordeel dan juist bij hen beginnen? Dat is toch tegenstrijdig, of niet soms? Neen, dat is helemaal niet tegenstrijdig! Er staat namelijk nergens dat je door je **geloof** alléén behouden zou worden. Daar zit nog iets anders aan vast, namelijk **gehoorzaamheid**, en dat blijkt juist ook uit bovenstaande tekst. Dat het oordeel begint bij de gemeente wil dus zeggen dat hier sprake is van een soort voorselectie. Er zijn namelijk helaas talrijke gelovigen die wel deel uitmaken van de gemeente en dus van het huis G'ds, maar die niet gehoorzaam zijn aan de wil van de Vader, die Hij door Zijn Tora [wet] en door de woorden van Zijn Zoon Yeshua aan ons heeft bekend gemaakt. יוחנן Yochanan [Johannes] 3:36 is daar heel duidelijk in: *“Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven; doch wie aan de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn G'ds blijft op hem.”* - Doorslaggevend is hoe dan ook dat wij in Yeshua geloven, dat wel, maar gezien te tegenstelling met wat er in de tweede deel van dit vers op volgt, moeten wij ‘geloven’ wel verstaan in de zin van ‘gehoorzaam’ zijn’, want ook Romeinen 1:5 heeft het immers over de ‘gehoorzaamheid des geloofs’. Er is een gezegde: geloven is een **werkwoord**, en dat is zeker waar, want in יעקוב Ya'aqov [Jacobus] 2:14-18 staat geschreven: *“Wat baat het, mijn broeders, of iemand al beweert geloof te hebben, als hij geen werken heeft? Kan dat geloof hem behouden? Stel, dat een broeder of zuster gebrek heeft aan kleding en aan dagelijks voedsel, en iemand uwer zegt tot hen: Gaat heen in vrede, houdt u warm en eet goed, zonder hen echter van het nodige voor het lichaam te voorzien, wat baat dit? Zo is het ook met het geloof: indien het niet met werken gepaard gaat, is het, op zichzelf genomen, dood. Maar, zal iemand zeggen: Gij hebt geloof en ik heb werken. Toon mij dan uw geloof **zonder de werken**, en ik zal u mijn geloof tonen **uit mijn werken**.”* – Als we dus zo ‘te werk’ gaan, dan is het eeuwige leven nu reeds ons deel, maar als wij **ongehoorzaam zijn en blijven**, (het Griekse duratieve woord ἀπειθῶν apaeithōn, dat ongehoorzaamheid uitdrukt zonder begrenzing in de tijd, duidt namelijk een blijvende houding aan) dan staat ons het tegendeel te wachten, ook al denken wij tot de gemeente te behoren en dus dicht bij de Eeuwige te zijn. De toorn G'ds blijft dan op ons, want in de ogen van de Eeuwige staat ongehoorzaamheid namelijk gelijk aan ongelooft, en derhalve zullen ook gelovigen die menen vrij van de wet te zijn en denken dat het geloof alléén hen zou behouden uiteindelijk toch door de Rechter tot de ongelovigen worden gerekend en zij zullen als zodanig daarover verantwoording moeten afleggen. Het is dus echt letterlijk levensgevaarlijk om zichzelf en vooral ook anderen wijs te maken dat de Tora ofwel de wet zoals zij door christenen wordt genoemd, afgeschaft, ontbonden of buiten werking gesteld zou zijn door Yeshua. Hij zelf zegt, dat dit absoluut niet zo is en Hij geeft de indringende waarschuwing om deze verkeerde gedachte beslist los te laten: **“Meent niet, dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen. Want voorwaar, Ik zeg u: Eer de hemel en de aarde vergaat, zal er niet één jota of één tittel vergaan van de wet, eer alles zal zijn geschied. Wie dan een van de kleinste dezer geboden ontbindt en de mensen zo leert, zal zeer klein heten in het Koninkrijk der hemelen; doch wie ze doet en leert, die zal groot heten in het Koninkrijk der hemelen. Want Ik zeg u: Indien uw gerechtigheid niet overvloedig is, meer dan die der schriftgeleerden en Farizeeën, zult gij het Koninkrijk der hemelen voorzeker niet binnengaan”** (מתתיהו Matityahu [Mathéüs] 5:17-20). - Ondanks deze overduidelijke waarschuwing van niemand anders dan Yeshua zelf zijn er toch nog talrijke kerken waar geleerd wordt, dat wij volgens Paulus vrij zouden zijn van de wet en de geboden, die doorgaans gezien worden als een slavenjuk. Maar het is juist diezelfde Paulus, die in Romeinen 7:12 precies het tegenovergestelde geschreven heeft: *“Zo is dan de wet heilig, en ook het gebod is heilig en rechtvaardig en goed.”* Laten wij ons dus niet wijsmaken dat G'd alles door de vingers ziet omdat wij ‘niet meer onder wet maar onder de genade leven’. Genade is namelijk geen vrijbrief om dan maar niet meer te doen wat G'd van ons vraagt of om juist dat te doen wat Hij verboden heeft. Onder het motto “Wij zijn toch vrij van de wet” eet men nu rustig bloedworst en varkensvlees terwijl G'd het toch echt wel verboden heeft, men viert heidense feestdagen inclusief de daarbij horende heidense symbolen zoals de kerstboom in de kerk terwijl men de Bijbelse feestdagen volledig negeert, men heiligt de heidense zondag in plaats van de door G'd zelf opgedragen Shabat en heeft ook nog het lef om Zijn zegen hierover te vragen. Dat alles en nog veel meer valt onder datgene waarvoor in יוחנן Yochanan [Johannes] 3:36 zo duidelijk wordt gewaarschuwd: *“Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven; doch wie aan de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn G'ds blijft op hem.”* De Zoon heeft nooit gezegd dat wij vrij zouden zijn van de wet. Integendeel!

Hij heeft juist gezegd dat wij ons niet in het hoofd moeten halen om ook maar één van de kleinste geboden te laten vervallen. Alle geboden zijn dus nog steeds van kracht en daar komen wij echt niet onderuit, want in יוֹחָנָן אֶלְ יוֹחָנָן Yochanan [1 Johannes] 2:3-6 lezen wij namelijk geheel in overeenstemming met de bovenstaande tekst: *“En hieraan onderkennen wij, dat wij Hem kennen: indien wij Zijn geboden bewaren. Wie zegt: Ik ken Hem, en Zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in die is de waarheid niet...”* - Dat geldt dus voor **alle geboden, inclusief het vierde gebod**: *“Onderhoud de sabbatdag, dat gij die heiligt, zoals de Eeuwige, uw G'd, u geboden heeft. Zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen, maar de zevende dag is de Shabat van de Eeuwige, uw G'd”* (דְּבָרִים D'varim [Deuteronomium] 5:12-13).

Gehoorzaamheid en liefde

Wie dus zegt een gelovige te zijn en geheel in overeenstemming met de tien geboden leeft, maar de Shabat niet heiligt omdat hij door zijn kerk is opgevoed in de zondagsheiliging, verstoot dus misschien zonder het zelf te beseffen tegen het vierde gebod, en dat is een ernstige zaak, want in יַעֲקֹב Ya'aqov [Jacobus] 2:10 staat geschreven: *“Wie de gehele wet houdt, maar op een punt struikelt, is schuldig geworden aan alle geboden.”* Maar er zijn nog meer punten om over na te denken: Wie zegt een gelovige te zijn, dus wel geloofd in de G'd van Israël en door het unieke offer van de Joodse Messias Yeshua gebruik maakt van de enige mogelijkheid tot behoudenis, maar niet de hartsgesteldheid bezit om vol overtuiging evenals Rut tegenover G'ds volk Israël te betuigen: *“Uw volk is mijn volk en uw G'd is mijn G'd”* (רֹּתִי Rut [Ruth] 1:16), die zit nog vast aan zijn oude wilde stam en is dus nog niet geënt op de edele olijf Israël, waardoor hij ook niet in staat is om de vette sappen uit de wortel op te zuigen, die nodig zijn om in leven te blijven. Wie zegt een gelovige te zijn, maar de Joodse identiteit van de Gemeente niet ziet of erkent, heeft het burgerrecht Israëls niet ontvangen en blijft een vreemdeling voor de huisgenoten G'ds (Efeziërs 2:11-22). Wie zegt een gelovige te zijn, maar Israël niet zegent, kan ook zelf geen zegen in zijn eigen leven verwachten, want G'd heeft in בְּרֵאשִׁית B'reshit [Genesis] 12:3 via Avraham aan Zijn volk Israël de belofte gegeven: *“Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal ik vervloeken, en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden.”* Hier is sprake van een wisselwerking: zegen voor zegen, vloek voor vloek, maar ook onverschilligheid voor onverschilligheid. Wie zegt een gelovige te zijn, maar wiens geloof niet zichtbaar wordt gemaakt door zijn werken, heeft een dood geloof (יעֲקֹב Ya'aqov [Jacobus] 2:14-26). Wie zegt een gelovige te zijn, maar steeds met zichzelf bezig is, steeds op zijn eigen voordeel bedacht en steeds erop uit is zijn gelijk te behalen, die neme 2 Korinthiërs 5:15 ter harte, waarin geschreven staat: *“En voor allen is Hij gestorven, opdat zij, die leven, niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem, die voor hen gestorven is en opgewekt”* en: *“Indien er dan enig beroep op u gedaan mag worden in de Mashiach, indien er enige bemoediging is der liefde, indien er enige gemeenschap is des geestes, indien er enige ontferming en barmhartigheid is, maakt dan mijn blijdschap volkomen door eensgezind te zijn, een in liefdebetoon, een van ziel, een in streven, zonder zelfzucht of ijdel eerbejag; doch in ootmoedigheid achte de een de ander uitnemender dan zichzelf; en ieder lette niet slechts op zijn eigen belang, maar ieder lette ook op dat van anderen* (Filippenzen 2:1-4). Wie zegt een gelovige te zijn en een beroep doet op de barmhartigheid van de Eeuwige, maar zelf wel onbarmhartig is jegens zijn naaste, kan van G'd geen barmhartigheid verwachten. Vergeving en barmhartigheid van de Eeuwige is gerelateerd aan onze houding tegenover onze naaste. Niet voor niets bidden wij in het 'Onze Vader': *“...en vergeef ons onze schulden gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren”*. Yeshua legt dit principe aan Zijn talmidim [discipelen] uit: *“Toen kwam Keifa [Petrus] bij Hem en zeide: Adoni, hoeveel maal zal mijn broeder tegen mij zondigen en moet ik hem vergeven? Tot zevenmaal toe? Yeshua zeide tot hem: Ik zeg u, niet tot zevenmaal toe, maar tot zeventig maal zevenmaal. Daarom is het Koninkrijk der hemelen te vergelijken met een koning, die afrekening wilde houden met zijn slaven. Toen hij begon te rekenen, werd een voor hem geleid, die tienduizend talenten schuldig was. Omdat hij niet bij machte was te betalen, beval zijn heer hem te verkopen, met zijn vrouw en kinderen en al wat hij bezat, opdat er betaald kon worden. De slaaf wierp zich neder als smekeling en zeide: Heb geduld met mij en ik zal u alles betalen. De heer van die slaaf kreeg medelijden met hem en hij liet hem vrij en schold hem de schuld kwijt. Toen die slaaf wegging, trof hij een zijner medeslaven aan, die hem honderd schellingen schuldig was, en hij greep hem bij de keel en*

zeide: Betaal wat jij schuldig zijt. De medeslaaf nu wierp zich voor hem neder en bad hem dringend, zeggende: Heb geduld met mij en ik zal u betalen. Doch hij wilde niet, maar ging heen en zette hem gevangen, totdat hij het verschuldigde zou betaald hebben. Toen nu zijn medeslaven zagen, wat er gebeurd was, werden zij zeer verdrietig en gingen hun heer al wat er gebeurd was, mededelen. Toen ontbood zijn heer hem en zeide tot hem: Slechte slaaf, al die schuld heb ik u kwijtgescholden, daar jij het mij dringend hadt gevraagd. Hadt ook jij geen medelijden moeten hebben met uw medeslaaf, zoals ook ik medelijden had met u? En zijn meester werd toornig en gaf hem in handen van de folteraars, totdat hij hem al het verschuldigde zou betaald hebben. Alzo zal ook Mijn hemelse Vader u doen, indien jij niet, een ieder zijn broeder, van harte vergeeft.” (מתתיהו Matityahu [Mathéüs] 18:21-35). Yeshua verwacht van de ware gelovigen dat zij vergevingsgezind en ook barmhartig zijn, opdat ook zij vergeving en barmhartigheid mogen ontvangen. Wie zegt een gelovige te zijn, maar anderen veroordeelt, zal met het zelfde principe te maken krijgen, waar wij het zonet over hebben gehad, want in מתתיהו Matityahu [Mathéüs] 7:1-2 zegt Yeshua: “Oordeelt niet, opdat jij niet geoordeeld wordt; want met het oordeel, waarmede jij oordeelt, zult jij geoordeeld worden, en met de maat, waarmede jij meet, zal u gemeten worden.” Yeshua verwerpt het veroordelen en kwaadspreken van een broeder of een zuster en Hij benadrukt het belangrijke principe dat hij die oordeelt, zelf geoordeeld zal worden, en wel in diezelfde maat! Dit was onder de Joden reeds een bekende gedachte, die wij ook איוב Iyov [Job] 4:8, משלי Mishlei [Spreuken] 22:8 en Galaten 6:7 tegenkomen: Wat een mens zaait, zal hij ook oogsten! Wij hebben niet het recht om over een ander te oordelen, want alleen de Eeuwige kan in het hart van een mens kijken. Hij alleen kent de motieven achter de woorden en daden van een ieder en daarom komt alleen aan Hem het oordeel toe. Onze onvolmaaktheid, met name het gebrek aan inzicht in onze eigen fouten, leidt tot een onbarmhartige beoordeling van het gedrag van anderen, en daarom is het voor ons onmogelijk om over een ander te oordelen. Laten wij daarentegen liever bij ons zelf te rade gaan in hoeverre wij een beroep kunnen en mogen doen op de vergeving en barmhartigheid van onze hemelse Vader. Het ontvangen van Zijn vergeving verplicht ons ertoe om zelf ook een vergevingsgezinde houding aan te nemen. Als wij dat niet voor elkaar krijgen, dan halen wij evenals de onbarmhartige dienstknecht alsnog G'ds oordeel over ons. Echte vergeving moet uit het hart komen. Hoe vaak wordt er niet gezegd: “Ik vergeef het wel, maar vergeten kan ik het niet”, maar vergeven zonder vergeten is geen vergeving uit het hart. Wie zegt een gelovige te zijn, maar heeft de liefde niet, het baat hem niets, want dat is het namelijk, waar alles om draait! De liefde! Als je dus je naaste écht liefhebt, dan heb je ook de Eeuwige lief, en andersom! In 1 Korinthiërs 13:1-13 kunnen we lezen, dat de liefde het belangrijkste is van alles: “Al ware het, dat ik met de tongen der mensen en der engelen sprak, maar had de liefde niet, ik ware schallend koper of een rinkelende cimbaal. Al ware het, dat ik profetische gaven had, en alle geheimenissen en alles, wat te weten is, wist, en al het geloof had, zodat ik bergen verzette, maar ik had de liefde niet, ik ware niets. Al ware het, dat ik al wat ik heb tot spijs uitdeelde, en al ware het, dat ik mijn lichaam gaf om te worden verbrand, maar had de liefde niet, het baatte mij niets. De liefde is lankmoedig, de liefde is goedertieren, zij is niet afgunstig, de liefde praalt niet, zij is niet opgeblazen, zij kwetst niemands gevoel, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij rekent het kwade niet toe. Zij is niet blijde over ongerechtigheid, maar zij is blijde met de waarheid. Alles bedekt zij, alles gelooft zij, alles hoopt zij, alles verdraagt zij. De liefde vergaat nimmermeer; maar profetieën, zij zullen afgedaan hebben; tongen, zij zullen verstommen; kennis, zij zal afgedaan hebben. Want onvolkomen is ons kennen en onvolkomen ons profeteren. Doch, als het volmaakte komt, zal het onvolkomene afgedaan hebben. Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, voelde ik als een kind, overlegde ik als een kind. Nu ik een man ben geworden, heb ik afgelegd wat kinderlijk was. Want nu zien wij nog door een spiegel, in raadselen, doch straks van aangezicht tot aangezicht. Nu ken ik onvolkomen, maar dan zal ik ten volle kennen, zoals ik zelf gekend ben. Zo blijven dan: Geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de meeste van deze is de liefde.” - Je kunt nog zo g'dsdienstig zijn en over alle gaven van רוח הקודש Ruach haQodesh [de Heilige Geest] beschikken, maar als je de liefde niet hebt, heeft het voor G'd geen enkele waarde. Laten we dit goed tot ons doordringen! Yeshua heeft alle 613 Mitz'vot [geboden] uit de Tora samengevat in dit ene: de liefde! Sha'ul [Paulus] schrijft dit ook in zijn brief aan de Galaten: “Want jij zijt geroepen, broeders, om vrij te zijn; gebruikt echter die vrijheid niet als een aanleiding voor het vlees, maar dient elkander door de liefde. Want de gehele Tora [wet] is in één woord vervuld, in dit: jij zult

uw naaste liefhebben als uzelf.” (גלטיים Galatijim [Galaten] 5:13-14). Hij citeert hiervoor een uitspraak van Yeshua: *“Toen de P’rushim [Farizeeën] gehoord hadden, dat Hij de Tzadujim [Sadduceeën] tot zwijgen had gebracht, kwamen zij bijeen, en één van hen, een wetgeleerde, vroeg, om Hem te verzoeken: Meester, wat is het grote gebod in de Tora [wet]? Hij zeide tot hem: Gij zult de Eeuwige, uw G’d, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand. Dit is het grote en eerste gebod. Het tweede, **daaraan gelijk**, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt de ganse wet en de profeten.”* (מתתיהו Matit’yahu [Matthéüs] 22:34-40). Ook Ya’aqov [Jacobus] schrijft in zijn brief hetzelfde: *“Indien gij echter de koninklijke wet vervult naar het schriftwoord: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf, dan doet gij wel.”* (יעקב Ya’aqov [Jacobus] 2:8). Opnieuw worden wij geconfronteerd met de teksten: *“En hieraan onderkennen wij, dat wij Hem kennen: indien wij Zijn geboden bewaren. Wie zegt: Ik ken Hem, en Zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in die is de waarheid niet...”* en: *“Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven; doch wie aan de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn G’ds blijft op hem”* (יוחנן Yochanan [1 Johannes] 2:3-6 en יוחנן Yochanan [Johannes] 3:36).

Ernstig zelfonderzoek

Het is aan de tijd om ons af te vragen: Ben ik wel aan de Zoon gehoorzaam? Bewaar ik Zijn geboden en die van Zijn Vader wel? Heb ik eigenlijk wel mijn naaste lief als mijzelf? Heb ik echt een levend geloof, dat door mijn werken zichtbaar is? Leef ik inderdaad echt niet meer voor mijzelf, maar voor Yeshua? Kan ik inderdaad vol overtuiging tegen een Jood zeggen: *“uw volk is ook mijn volk”*, of wil ik alleen maar vrijblijvend zeggen: *“uw Gd is mijn G’d”*? Ben ik wel geënt op de edele olijf Israëel of zit ik nog vast aan mijn heidense stam, waarvan ik nog afgekapt moet worden? Heb ik het burgerrecht Israëls ontvangen of ben ik nog steeds een vreemdeling voor de huisgenoten G’ds? Behoor ik wel tot de gemeente van Yeshua, die straks wordt opgenomen om voor eeuwig bij de Heer te zijn of behoren wij tot degenen waarvan Hij in מתתיהו Matityahu [Matthéüs] 7:22-23 zegt: *“Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Here, Here, hebben wij niet in uw naam geprofeteerd en in uw naam boze geesten uitgedreven en in uw naam vele krachten gedaan? En dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij werkers der wetteloosheid.”* - Laten wij er ernst mee om ons zelf te onderzoeken of in tegenstelling van het bovenstaande van ons gezegd zal worden: *“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie Mijn woord hoort en Hem gelooft, die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven **en komt niet in het oordeel**, want hij is overgegaan uit de dood in het leven.”* (יוחנן Yochanan [Johannes] 5:24). Stel het niet uit, want de tijd is kort en onze Bruidegom is op komst...

Werner Stauder